

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupičkové a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupen JUDr. Davidem Pytelou, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Litovelská 1349/2b, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** EG.D, a. s., se sídlem Lidická 1873/36, Brno, **II)** CETIN a. s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha, **III)** M. M., **IV)** J. M., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2023, č. j. 29 A 15/2021-118,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Prostějova vydal dne 22. 9. 2020 k žádosti osoby zúčastněné na řízení **I)** EG.D, a. s. (dále též „stavebník“) územní rozhodnutí, jímž rozhodl o umístění stavby s názvem „*Domamyslice, Domamyslická, kabel NN, Handl*“ na specifikovaných pozemcích (dále též „stavba“). Současně stanovil dobu platnosti územního rozhodnutí na 5 let. Proti tomuto rozhodnutí podalo několik účastníků územního řízení (včetně žalobce) odvolání, která žalovaný zamítl.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností, v níž požádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Žádost odůvodnil tím, že pokud by bylo následně vydáno rozhodnutí o povolení stavby a stavba byla umístěna na jeho nemovitostech, utrpěl by stěžovatel zásadní a nenapravitelnou újmu na svém vlastnickém právu. Konkrétně by došlo ke stavebnímu zásahu do domu spojenému s narušením statiky a estetické funkce nemovitosti. Dále by byl vystaven nebezpečí vzniku požáru na své nemovitosti.

[4] K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřili stavebník a žalovaný.

[5] Stavebník ve vyjádření k odkladnému účinku uvedl, že stěžovatel netvrdil a neprokázal, že by mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozila újma. Rozhodnutím žalovaného, kterým nabylo právní moci územní rozhodnutí o umístění stavby, totiž nemůže dojít k zahájení stavby. K tomu bude stále absentovat souhlas vlastníka, tedy stěžovatele. Právní mocí rozhodnutí žalovaného tedy stěžovateli žádná neodvratná újma nehrozí. Proto stavebník navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[6] Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku rovněž uvedl, že návrh stěžovatele neobsahuje tvrzení o konkrétní závažné a reálné újmě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nepostačí poukaz na potenciální poškození nebo obecné tvrzení o zásahu do práv stěžovatele. Dále poukázal na to, že stavebník vyvinul snahu provést statické posouzení nemovitosti stěžovatele a nutných zásahů do této nemovitosti, avšak stěžovatel odmítl poskytnout součinnost s provedením posudku a také jakoukoliv komunikaci k vyřešení situace. Stejně tak mohl stěžovatel provést posouzení na vlastní náklady, což neučinil. K možnosti vzniku požáru žalovaný uvedl, že již v současné době se na předmětném pozemku nachází vedení elektrické energie bez jakékoliv hrozby požáru. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Při rozhodování o přiznání odkladného účinku je především třeba mít na paměti jeho mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu (eventuálně i správního rozhodnutí), na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky

pokračování

rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[12] V nynější věci stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tím, že by v budoucnu mohlo být vydáno stavební povolení a umístěna stavba na jeho nemovitostech, tedy by došlo ke stavebnímu zásahu do jeho domu, s čímž se pojí narušení statiky a estetické funkce této nemovitosti a rovněž by byl vystaven nebezpečí vzniku požáru. Odůvodnění odkladného účinku tedy stěžovatel opíral o eventuální následky případné stavební činnosti. Její zahájení nicméně není podmíněno stavebním povolením, jak uvádí stěžovatel [srov. § 103 odst. 1 písm. f) bod 5 stavebního zákona], nýbrž dohodou se stěžovatelem, případně rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu o zřízení věcného břemene umožňujícího využití jeho nemovitosti nebo její části, vydaným na návrh příslušného provozovatele distribuční soustavy - stavebníka [srov. § 25 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)]. Jestliže však návrh na přiznání odkladného účinku směřuje vůči rozhodnutí o umístění stavby, které samo o sobě ještě nezakládá potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět, platí o to více povinnost tvrdit a prokázat skutečně intenzivní hrozbu do práv stěžovatele (srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2020, č. j. 10 As 125/2020-41).

[13] V posuzovaném případě stěžovatel se svými argumenty zůstal v rovině hypotetické újmy. Omezil se na obecná a nepodložená tvrzení, že by stavební zásah do jeho nemovitosti mohl narušit její statiku. Své tvrzení žádným způsobem nedoložil. Naopak, navzdory možnosti sjednat provedení stavebně-technického posudku pro účely posouzení vlivu osazení kabelové skříně na statiku nemovitosti, tuto možnost v územním řízení odmítl. Nepředložil ani žádný vlastní podklad, který by vznik takto závažného rizika potvrzoval. V případě vzniku újmy v podobě snížení estetické funkce nemovitosti pak musí Nejvyšší správní soud obdobně jako krajský soud v napadeném rozsudku uvést, že podle § 25 odst. 8 energetického zákona je provozovatel distribuční soupravy povinen uvést nemovitosti do předchozího stavu, a není-li to možné s ohledem na povahu provedených prací, do stavu odpovídajícího předchozímu účelu nebo užívání dotčené nemovitosti a bezprostředně oznámit tuto skutečnost vlastníku nemovitosti. Pokud by přesto vznikla stěžovateli újma na jeho majetku, má podle § 25 odst. 9 energetického zákona právo na přiměřenou jednorázovou náhradu. Nutno přitom zdůraznit, že stěžovatel žádným způsobem neodůvodnil, proč by mělo existovat zvýšené riziko, že stavebník nedostojí svým povinnostem a neuvede fasádu jeho domu do odpovídajícího stavu. Skutečnost, že stěžovatel fasádu domu v nedávné době renovoval, je pak z tohoto hlediska irelevantní. Stáří fasády nemá na povinnosti stavebníka žádný vliv. Co se týče zvýšení rizika vzniku požáru, je nutné opět uvést, že ani toto své tvrzení stěžovatel nijak nedoložil. Nadto, jak poznamenal v napadeném rozsudku krajský soud, dotčený pozemek je chráněn ochranným pásmem nadzemního elektrického vedení, které vůbec nebude umístovaným zařízením dotčeno. S ohledem na to, že se již v současné době na daném pozemku nachází vedení elektrické

energie, působí námitka stěžovatele přinejmenším účelově, a o to více postrádá racionální odůvodnění.

[14] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovatel neprokázal naplnění základní podmínky pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Z tohoto důvodu se již soud nezabýval splněním podmínky druhé (otázkou rozporu s veřejným zájmem).

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2023

David Hipšr
předseda senátu